सवर्ञ्च सोऽयं दैक्षो वादो भवतीति खल्वाङ्गुरुपसत्स्वनारभ्य स्तनकल्प आम्नात इति ।

व्रतं प्रयच्छत्यनुत्सिक्तम् ॥२९॥ अध्वर्युरनुत्सिक्तं व्रतं भोजनार्थं पयो यजमानाय समर्पयति · अभ्युच्चयाय वर्धनाय सिक्तमुत्सिक्तम् न उत्सिक्तमनुत्सिक्तम् · व्रतदुग्धमल्पं दृष्ट्वा कश्चित्स्नेहदयादियुक्तः पुरुषोऽन्यद्दुग्धमानीय व्रतमध्ये निनयति तदुत्सिक्तम् तद्विपरीतमनुत्सिक्तमनाप्यायितमिति हरिस्वामिनः (३. २. २. १९) ।

अपररात्रे सायंदोहम् ॥३०॥ अध्वर्युर्यजमानाय प्रयच्छति व्रतार्थम् ।

अपराह्णे प्रातर्दोहम् ॥३१॥

दैवीं धियमिति (४. ११) व्रतायोपस्पर्शनꣳ स्वासने ॥३२॥ करोति यजमानः स्वासने कृष्णाजिनऽउपविष्टः · अत्र (३. २. २. १७) हरिस्वामिनः उपस्पर्शनं चात्राचमनमिति केचित् तद्धि भोजनाङ्गतया स्मृतितः प्राप्तमिति न त्वेतद्युक्तम् इह शतपथे उपस्पृशतेः स्पर्शनमात्रे सर्वत्र दृष्टत्वात् मानुषाय वा° दैव्यै धिये इति (°१७) चावनेजनमात्रस्यैव वाक्यशेषे दर्शनात् तस्मादाचान्तस्य हस्तप्रक्षालनमात्रमेतदिति मन्तव्यम् · आपस्तम्बः मध्यन्दिने मध्यरात्रे च व्रतयत्यतिनीय वा मानुषं कालꣳ सायंदुग्धमपररात्रे प्रातर्दुग्धमपराह्णऽइत्येके गार्हपत्ये दीक्षितस्य व्रतꣳ श्रपयन्ति दक्षिणाग्नौ पत्न्या याग्निहोत्रस्य स्कन्नस्य प्रायश्चित्तिः सा व्रतस्याग्निहोत्रवत्तूष्णीमुन्नीयापरेणाहवनीयं व्रतमत्याहृत्य प्रयच्छन्नाह व्रत्यं व्रतय व्रतमुपेहीति दैवीं धियं मनामहऽइति हस्तावनिज्य ये देवा मनोजाता मनोयुज इति दक्षिणेनाहवनीयं परिश्रिते व्रतयति नैनमदीक्षिता व्रतयन्तं पश्यन्ति शिवाः पीता इति व्रतयित्वा नाभिदेशमभिमृशतेऽपश्च पीत्वा जपति तूष्णीं पत्नी स्वऽआयतने व्रतयतीति · मानवे एकदुग्धे व्रते दोहयति पयो ब्राह्मणस्य व्रतं यवागू राजन्यस्यामिक्षा वैश्यस्योपसत्सु पयः सर्वेषाम् तूष्णीमग्निहोत्रोपचारं गार्हपत्ये व्रतꣳ श्रपयति दक्षिणाग्नौ पत्न्यै शृतं गार्हपत्ये पश्चादाहवनीयस्योपसादयति याग्निहोत्रस्य स्कन्नस्य प्रायश्चित्तिः सा व्रतस्याऽतिनीय सायमशनं व्रतं व्रतयत्युपोदयं वातिनीय प्रातरशनमुपास्तमयं वा नादीक्षितो व्रतयन्तं पश्येत् अग्नीन्ज्योतिष्मतः कुरु व्रतमुपेहि व्रत्यं